

1. Referentie

Referentie	Pels, T. & Nijsten, C. (2000). Jongeren over hun opvoeding. In T. Pels (Ed.), <i>Opvoeding en integratie. Een vergelijkende studie van recente onderzoeken naar gezinsopvoeding en de pedagogische afstemming tussen gezin en school</i> (pp.88-113). Assen: Van Gorcum.
Taal	Nederlands
ISBN	90-232-3607-6
Publicatievorm	Bijdrage in reader

2. Abstract

Het onderzoek bespreekt de resultaten van recente onderzoeken naar de opvoeding in autochtoon-Nederlandse, Turkse, Marokkaanse, Creools-Surinaamse en Chinese gezinnen en naar de pedagogische afstemming tussen gezin en school. Het perspectief van jongeren op hun opvoeding en opvoedingsomgeving staat hierbij centraal.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Gezin, onderwijs, vrije tijd, welzijn
Trefwoord(en)	Allochtonen, autochtonen, opvoeding, sociale integratie

4. Onderzoeker

Onderzoeker(s)	T. Pels & C. Nijsten
----------------	----------------------

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvragen	In welke mate weerspiegelen de opvattingen van jongeren de afstand of nabijheid tussen de generaties binnen het gezin? Hoeveel bewegings- en onderhandelingsruimte krijgen de jongeren? In hoeverre gelden de ouders voor de jongeren als voorbeeld of in hoeverre vinden ze leeftijdsgenoten op dit vlak belangrijker?
Hypothesen	Allochtone jongeren zijn minder op leeftijdgenoten georiënteerd en meer op hun ouders dan autochtone jongeren. Een hoge mate van collectivisme en conformiteit gaat samen met gerichtheid op de ouders en geringe instemming met jeugdcentrisme Allochtone jongeren ervaren een breuk tussen de wereld van het gezin en daarbuiten, waardoor ze afstand nemen van hun ouders en toenadering zoeken tot leeftijdsgenoten.

6. Methode

Onderzoeksmethode	Kwantitatief onderzoek met interviews (5-puntenschaal)
Onderzochte groep	Chinese, Creoolse, Marokkaanse en Turkse jongeren, waar mogelijk vergeleken met autochtoon-Nederlandse jongeren.
Bereik	Nationaal (Nederland)

7. Resultaten

Ideeën over opvoeding	Allochtone jongeren staan kritisch tegenover de vrijheid in de Nederlandse opvoeding, maar zijn minder negatief dan hun moeders. Vooral de Marokkanen en Creolen zijn tevreden over hun eigen opvoeding. Turkse jongeren nemen een tussenpositie in. Chinese jongeren nemen het meeste afstand van de thuis genoten opvoeding.
-----------------------	--

Taaklast in gezin	De Turkse jongeren hebben de grootste taaklast in het gezin, respectievelijk gevolgd door Creoolse en vervolgens Marokkaanse en Chinese jongeren. De Chinese jongeren besteden echter meer tijd aan huiswerk en de helft werkt mee in de horecazaak van de ouders.
Vrijheid	Creolen en autochtonen genieten de meeste vrijheid buitenshuis. Marokkanen, Turken en vooral Chinezen hebben minder vrijheid.
Relaties	Creoolse jongeren hebben meer seksuele relaties, gevolgd door Marokkaanse, Chinese en tot slot Turkse jongeren.
Communicatie	De communicatie bij Creolen is opener, waar bij de andere allochtonen eerder sprake is van eenrichtingsverkeer.
Bewegingsruimte	Autochtone en Creoolse jongeren hebben de meeste bewegingsruimte, gevolgd door Marokkaanse en Chinese en Turkse jongeren.
Vrije tijd – vrienden	In de vrije tijd nemen vrienden, maar ook moeders en broers/zussen een belangrijke positie in. Ongeveer de helft heeft liefst vrienden van dezelfde etnische afkomst.
Problemen	Autochtone jongeren kunnen vooral bij hun moeder terecht over problemen in de relaties met anderen.
Ouders	Allochtone jongeren hechten in hoge mate belang aan hun ouders.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Beleidsaanbevelingen

Nee

10. Samenvatting

Dit boek gaat over een onderwerp dat regelmatig stof doet opwaaien: opvoeding en integratie. Centraal staan de resultaten van recente onderzoeken naar de opvoeding in autochtoon-Nederlandse, Turkse, Marokkaanse, Creools-Surinaamse en Chinese gezinnen en naar de pedagogische afstemming tussen gezin en school. De bevindingen uit deze onderzoeken worden vergeleken en geanalyseerd op hun betekenis voor sociale integratie.

Één van de belangrijkste conclusies is dat integratie niet stopt bij de voordeur. Zowel in hun opvoedingsdoelen als dagelijks handelen laten (allochtone) ouders veranderingen zien. Aan de autonomie van kinderen hechten zij meer waarde dan de generaties voor hen en conformiteit vullen zij op een minder autoritaire wijze in. Van louter aanpassing is echter geen sprake: er ontstaan eigen mengvormen. Even opmerkelijk is de constatering, dat er ook niet één richtinggevend Nederlands opvoedingsmodel is. Ook Nederlandse gezinnen laten verschillende mengvormen zien.

Een andere belangrijke bevinding is, dat de verhouding tussen de generaties in allochtone gezinnen minder dramatisch is dan algemeen verondersteld. Opvoeders, allochtoon én autochtoon, evenals leerkrachten hebben een belangrijk opvoedingsprobleem gemeen: hoe kinderen meer autonomie te geven zonder dat dit doorslaat naar een gebrek aan sociale betrokkenheid. De communicatie en afstemming over deze en andere pedagogische kwesties verlopen echter niet naar tevredenheid. Hetzelfde geldt de communicatie tussen ouders en andere opvoedingsprofessionals, bijvoorbeeld in de opvoedingsondersteuning en hulpverlening. Van een hecht pedagogisch netwerk is bepaald geen sprake. Een van de belangrijkste aanbevelingen is dan ook dat daar vanuit het beleid meer mogelijkheden voor worden geschapen.